

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

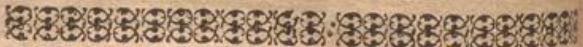
Augustae Trevirorum, 1618

Quod Eleemosyna esse debeat liberalis iuxta cuiusque substantiam. Cap.
29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](#)

130 SACRVM MISERICOR.

cula. Studeas in schola formicæ & inventatistuæ, compara tibi annonam, ne tempore famis, deficias præ egestate.

QVOD' ELEEMOSYNA
ESSE DEBEAT LIBERALIS
ET AMPLA IVXTA CVIVS-
que substantiam;

CAPVT. XXIX.

2. Conditio.

Cap. 4.

2. Corinth. 9.

Hom. 37. ad
pop.

Psal. 50.

Xposito sensu verbi *ecce* quod primam designat Eleemosynæ conditionem, ad secundam accedamus oportet. Hæc autem ut locum inter conditiones habeat debet esse liberalis, ampla iuxta tamen cuiusque media & hæc per *dimitiū* bene designatur. Ideò Tobias moriens filium sic hortabatur. *Si multū tibi fuerit abundanter tribue.* Et Apostolus quidē ut quosquis ad Eleemosynæ munificam largitionē inuitet ait. *Qui parat seminat parè & metet, & qui seminat in benedictionibus de benedictionibus & metet.* D. Chrysost. eis qui hanc psalmistæ vocem cum fructu dicere volunt *Miserere mei Deus secundum magnam Misericordiam tuam;* dicit necessarium esse ut etiam Misericorditer benignè, & affluenter pauperibus subueniantur.

ant. Idem author mellito ore, in tenaces in-
uehitur his verbis : *Quod si ad paululum ar-
genti offerendum & frusta panis præbenda,
adeo tenax, auarus, & piger es; quid faceres si
vniuersa essent euacuanda?* Et iterum alibi
duritiam quorundam repræhendēs inquit:
*Si quis unum obolū quidem petēs accedat, &
conuicijs ac contumelijis infectamur, eumq; im-
postorem vocamus; non horres homo & erubef-
cis in postorem propter obolum vocans?* Atta-
men sunt pleriq; qui nulla habita ratione,
si panis frustum tenuissimum pauperi lar-
giantur, plurib' dum petent conuitijs, quā
forte frustum panis, constet micis. Si tibiō
Auare frustulū panis dumtaxat largiretur
Deus pro quotidiana sustētatione obmurm-
urares ni fallor, & egestatis impatiēs ple-
rumque in blasphemiam irrumperes. Et
ecce variatis dapum, ferculis mensa onera-
tur, nec est volucris quædam, nec piscis
quamuis carus, qui mensæ tuæ in ædulium
non apponatur; hæcq; cum à munifica Dei
manu suscipias nunquid iustum fuit & te
pauperis misereri? Cum Luciano Poëta ex-
clamare possum.

*Luxuries, nunquam paruo O prodigare-
rum contenta paratu:*

Et quæsitorum pelago, terreq; ciborum.

I 2 Ambi-

*Hom. 67. in
Ioannem.*

*Lib. 4.
Pars 1.*

132 SACRVM MISERICOR.

Lib. 4.
Pharsal.

Thren. 4.

Luc. 16.

1. Reg. 25.

2. 2. q. 32.
4. 10.

Ambitiosa famē: & laute gloria mensa,
Discite quam paruo liceat producere vitiū.
Et quantum natura petat, &c.

Diffimilis planè Zacheo est, quisquā
Auaritiæ studens, suam ita parcè pauperi-
bus largitur substantiam. An plura loquuntur
sunt & alij quibus ita innatum est Auaritia
vitium, ut etiam famelicis panem frangeret
contemnant. Quorum fortunæ compatiens
Hieremias Propheta, dolenti voce in-
quit: Paruuli petierunt panem & non erat qui
frangeret eis. Micas dumtaxat de mensa ca-
dentes sibi tribui postulabat Lazarus; nec
tamen erat qui eius Misertus, traderet. Da-
uid esuriens sibi panem in deserto rogabat
tradi, & Nabal pro pane, conuicijs onerat
postulantem. Ah! ne tale quid vobis vnquam
accidat; sed magis exemplo Zachei, date li-
beraliter, & abundantanter si mædia suppe-
tunt. D. Thomas, sufficientiam, ex Elec-
mosynæ, conditione, affectu, & mædijs do-
nantis pensandam esse docet. Rusticus e-
nim quispiam qui in sudore vultus sui vic-
tualia sibi comparat, cum modicum quid
tradit, sufficienter satisfacit. Mulier simili-
ter qua labore manuum vitæ statum con-
seruat, dum pauca tradit, pietati pariter, at-
que charitatis legibus satisfacit. Ob id e-
nim

nim vidua quæ duo minuta miserat in G-
zophilacium à Domino Laudatur; dabat si-
quidem quod poterat; dabat quantum ipsa
valebat. Vnde & in extremo iudicij die, di-
uitibus auaris dedecus inferet, & eos coram
aula cœlesti confundet, quoniam quæ su-
pererant in Eleemosynam non distribue-
runt; cum tamen Dominus dicat: *Quod si* Luc.2.
pereft date Eleemosynam. Date, inquit, non
rogans sed imperans. Vnde fit, vt iij à pecca-
to mortali non excusentur, quibus cum di-
uitiæ affluant, cor adeò languidum, adeò
Fraternitatis parua est miseratio, vt etiam
exigua dare nō pudeat. Quod si parua mu-
nera dare velint, pluribus tamen charita-
tis officia impendant vt hoc pacto à pecca-
to excusentur. Nec mirum esse debet si in
eos acrius inuehor; nam eo vsque Diuitum
malitia excreuit, vt non solum multis mul-
ta non tribuant, sed nec per paucis exiguæ
tribuant indigentia subsidia. In vestitu vi-
ctu, magnificentia, plus æquo excedunt; at
in Misericordia plus etiam debitò defici-
unt. Quod in pauperum sustentatione e-
rogare debuerant, hoc in venaticorum ca-
num enutritione dissipant. Nec omnimo-
dam tribuendam esse substantiam dicere
volo, nam neque Martinus integrum tradi-

I 3 dit

134 SACRVM MISERICOR.

dit clamidem, cuius tamē opus in cœlis fuit
approbatum sed cum paupere dimidiauit,
& vt faciamus idem nobis exempla para-
uit: nec se totum tradere insinuat Zacheus
sed tantummodo *dimidium*, nam , vir sapi-
ens bene scit, quid sua bursa gerit. Non et-
iam æquum foret, vt qui liberos educando
habet, bonis ita eos spoliaret, vt eis postea
per fas & nefas alia acquirere necessarium
foret; Sed pensandum est Apostoli consili-
um inquietis : *In præsenti tēpore vestra ab-
undantia illorum inopiam suppleat, & illorū
abundantia vestra inopia sit supplementum v-
fiat & qualitas.*

Igitur dum Eleemosynam facis, meme-
to diuinæ liberalitatis quæ non potest ex-
cedi ab homine, sicut nec umbra corpus
potest antecedere.

s. Condicio.

QVIBVS BONIS ELEE-
MOSYNA CONSTARE
D E B E A T .

C A P V T XXX.

Quantum ad bona quæ in Eleemosyna
larguēda sunt, illa patent, si illud, *Bo-
norū attente consideremus. Non enim bo-
na sunt, quæ cum ijs vti nō licet, aut ijs vesci
non*